

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪДА

3 март 2022 година *

„Встъпване — Член 40 от Статута на Съда на Европейския съюз — Молба, подадена от върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност — Интерес от изхода на делото — Допускане“

По дело C-551/21

с предмет жалба за отмяна на основание член 263 ДФЕС, подадена на 7 септември 2021 г.

Европейска комисия, представлявана от A. Bouquet, B. Hofstätter, T. Ramopoulos и A. Stobiecka-Kuik,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, представляван от A. Antoniadis, F. Naert и B. Driessen,

ответник,

подпомаган от:

Чешка република, представлявана от M. Smolek, O. Šváb, J. Vlácil и K. Najmanová,

Френска република, представлявана от A.-L. Desjonquères и J.-L. Carré,

Унгария, представлявана от M. Z. Fehér и K. Szíjjártó,

Кралство Нидерландия, представлявано от M. K. Bulterman и J. Langer,

Португалска република, представлявана от M. Pimenta, P. Barros da Costa и J. Ramos,

встъпили страни,

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪДА,

предвид предложението на С. Lycourgos, съдия докладчик,

след изслушване на генералния адвокат, J. Kokott,

* Език на производството: английски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Определение

- 1 С жалбата си Европейската комисия иска отмяна на член 2 от Решение (ЕС) 2021/1117 на Съвета от 28 юни 2021 година за подписването от името на Европейския съюз и временното прилагане на протокола за прилагане на Споразумението за партньорство в сектора на рибарството между Република Габон и Европейската общност (2021—2026 г.) (ОВ L 242, 2021 г., стр. 3), както и определянето от Съвета на Европейския съюз, чрез неговия председател и въз основа на тази разпоредба, на посланика на Португалия за лице, упълномощено да подпише този протокол.
- 2 В подкрепа на искането си за отмяна Комисията по-специално твърди, че практиката за оправомощаване на председателя на Съвета да определя кой да подписва международните споразумения от името на Европейския съюз нарушава правомощието на Комисията, предоставено ѝ с член 17, параграф 1 ДЕС, да осигурява външното представителство на Съюза в областите извън общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС).
- 3 С акт, постъпил в секретариата на Съда на 6 януари 2022 г., върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (наричан по-нататък „върховният представител“) подава молба за встъпване в производството в подкрепа на исканията на Комисията на основание член 40 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 130 от Процедурния правилник на Съда.
- 4 В подкрепа на искането си за встъпване върховният представител твърди, главно, че е една от „институциите на Съюза“ по смисъла на член 40, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, и при условията на евентуалност — че трябва да се счита за орган, служба или агенция на Съюза по смисъла на член 40, втора алинея от този статут и че има „интерес от изхода на делото“ по смисъла на тази разпоредба. В това отношение върховният представител отбелязва, че предстоящото решение на Съда по делото относно посочените от Комисията правомощия ще се прилага *mutatis mutandis* към аналогичните правомощия, които член 27, параграф 2 ДЕС му предоставя в областта на ОВППС.
- 5 С акт, постъпил в секретариата на Съда на 13 януари 2022 г., Комисията иска молбата за встъпване да бъде уважена.
- 6 С акт, постъпил в секретариата на Съда на 21 януари 2022 г., Съветът иска молбата за встъпване да бъде отхвърлена.
- 7 Съветът счита, че върховният представител не е „институция на Съюза“ по смисъла на член 40, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и че — макар да попада в обхвата на понятието за орган, служба или агенция на Съюза по смисъла на член 40, втора алинея от този статут — не може да докаже „интерес от изхода на делото“ по смисъла на последната разпоредба.
- 8 Съветът по-специално твърди, че спорът в случая не се отнася до ОВППС и че решението на Съда не би могло следователно да засегне правното положение на върховния представител. Впрочем последният бил в различно положение спрямо Съвета от това на Комисията. Съветът отбелязва, че по силата на член 27, параграф 1 ДЕС върховният

представител председателства Съвета по външни работи и така сам определя кого да упълномощи да подпише определено международно споразумение в областта на ОВППС. Върховният представител бил следователно в различно правно положение от това на Комисията, когато, както в случая, ставало въпрос за международно споразумение извън областта на ОВППС.

По молбата за встъпване

- 9 Съгласно член 40, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз държавите членки и институциите на Съюза могат да встъпват в делата пред Съда.
- 10 Институции на Съюза по смисъла на тази разпоредба са само тези, които са изчерпателно изброени в член 13, параграф 1 ДЕС (определение на председателя на Съда от 29 юли 2019 г., Комисия и Съвет/Carreras Sequeros и др., C-119/19 P, непубликувано, EU:C:2019:658, т. 6 и цитираната съдебна практика).
- 11 Тъй като не е посочен в член 13, параграф 1 ДЕС, върховният представител не би могъл да се счита за „институция на Съюза“. Затова той не може да изведе от такова качество правото да встъпи в настоящото дело (определение на председателя на Съда от 29 юли 2019 г., Комисия и Съвет/Carreras Sequeros и др., C-119/19 P, непубликувано, EU:C:2019:658, т. 7 и цитираната съдебна практика).
- 12 При тези обстоятелства следва да се провери дали в случая върховният представител може, както твърди при условията на евентуалност, да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията на основание член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз.
- 13 Съгласно член 40, втора алинея, първо изречение от този статут право да встъпят в спор, отнесен до Съда, имат „органите, службите и агенциите на Съюза, както и всяко друго лице“, ако могат да докажат „интерес от изхода на дело“. Второто изречение от втората алинея предвижда, че „физическите или юридически лица“ не могат да встъпват по дела между държави членки, между институции на Съюза или между държави членки, от една страна, и институции на Съюза, от друга. Така от текста и структурата на посочената разпоредба следва, че предвиденото в нея изключение не се прилага за „органите“ и за „службите и агенциите на Съюза“ (определение на председателя на Съда от 17 септември 2021 г., Парламент/Комисия, C-144/21, EU:C:2021:757, EU:C:2019:658, т. 6—8).
- 14 Предвид обстоятелството, че възложеният му с член 27 ДЕС мандат е неразривно свързан с функционирането на Съюза, както по-специално и че, макар и подпомаган от Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), както предвижда член 27, параграф 3 ДЕС, все пак разполага с юридическа самостоятелност спрямо нея, върховният представител трябва да се приравни на спадащ към „органите, службите и агенциите на Съюза“ за целите на прилагането на член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз. С оглед на посочената в предходната точка съдебна практика върховният представител може да встъпи в спора между Комисията и Съвета, при условие че докаже „интерес от изхода на дело“.

- 15 По отношение на наличието на такъв интерес следва да се припомни, че понятието „интерес от изхода на дело“ по смисъла на посочената разпоредба трябва да се определи от гледна точка на самия предмет на спора и да се разбира като пряк и настоящ интерес от решението по самите искания, а не като интерес, свързан с изложените основания или доводи. Всъщност изразът „изход на делото“ препраща към исканото окончателно решение, такова каквото то бъде установено в диспозитива на съдебното решение, което предстои да бъде постановено (определение на председателя на Съда от 17 септември 2021 г., Парламент/Комисия, C-144/21, EU:C:2021:757, EU:C:2019:658, т. 10).
- 16 Що се отнася до молбите за встъпване на органите, службите и агенциите на Съюза, условието за наличие на пряк и настоящ интерес следва да се приложи по начин, който отразява спецификата на мандата, възложен на молителя от правото на Съюза (вж. в този смисъл определение на председателя на Съда от 17 септември 2021 г., Парламент/Комисия, C-144/21, EU:C:2021:757, т. 11 и 12).
- 17 В случая е важно да се отбележи, че член 27, параграф 2 ДЕС възлага на върховния представител мандат да представлява Съюза по въпроси, отнасящи се до ОВППС.
- 18 Комисията пък осигурява съгласно член 17, параграф 1, шесто изречение ДЕС външното представителство на Съюза с изключение на ОВППС и на другите предвидени в Договорите случаи.
- 19 Спорът в случая се отнася по-специално до това дали правомощието на Комисията по член 17, параграф 1, шесто изречение ДЕС да осигурява външното представителство на Съюза означава, че тя, а не председателят на Съвета следва да определя кой да подписва от името на Съюза сключваните от него международни споразумения.
- 20 Преценката на Съда по този институционално правен въпрос не само ще определи изхода на разглежданото дело, но и ще окаже решаващо влияние *mutatis mutandis* върху избора на процедурата и упражняването на компетентността на върховния представител при подписване на международни споразумения в областта на ОВППС. Всъщност както Комисията има мандат да представлява Съюза по въпроси извън областта на ОВППС, така върховният представител има мандат да представлява Съюза по въпросите, отнасящи се до ОВППС.
- 21 Вярно е наистина, че върховният представител обосновава интереса си от изхода на разглежданото дело с обстоятелството, че правомощията, които член 27, параграф 2 ДЕС му възлага във връзка с представителството на Съюза в областта на ОВППС, са аналогични на правомощията, които член 17, параграф 1 ДЕС възлага на Комисията във връзка с представителството на Съюза в области извън ОВППС, но в случая се разглеждат само последните правомощия. Следва все пак да се подчертае, че интересът на върховния представител от изхода на делото не се основава на възможността в някой или някои сходен/сходни случай/случаи да попадне в същото положение като Комисията, а както беше отбелязано в предходната точка, на това, че изходът на разглежданото дело ще определи обхвата на възложените му от първичното право роля и компетентност при подписване на всички сключвани от Съюза в областта на ОВППС международни споразумения.

- 22 Като се има предвид общият му обхват, както и фактът, че върховният представител по принцип е единственото лице или правен субект, който може да се позове на него, посоченият интерес трябва да се определи като „пряк“ и „настоящ“.
- 23 Следователно прекият и настоящ интерес, който върховният представител може да има от изхода на делото, не отпада поради факта, на който се позовава Съветът, че върховният представител председателства Съвета по външни работи съгласно член 27, параграф 1 ДЕС. В това отношение е достатъчно да се отбележи, от една страна, че както Съветът пояснява, решенията, с които се определят упълномощените да подпишат международни споразумения в областта на ОВППС лица, невинаги се вземат от Съвета по външни работи, и от друга страна, че независимо че върховният представител играе точно определена роля при сключването на такива международни споразумения, поясненията от правна гледна точка на Съда относно обхвата на правомощието по представителство по член 17, параграф 1 ДЕС биха могли да уточнят обхвата на мандата по представителство по член 27, параграф 2 ДЕС.
- 24 С оглед на всички изложени съображения молбата на върховния представител за встъпване в подкрепа на искането на Комисията трябва да бъде уважена в съответствие с член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 131, параграф 3 от Процедурния правилник.

По процесуалните права на встъпилата страна

- 25 Тъй като молбата за встъпване е уважена, на върховния представител се изпращат в съответствие с член 131, параграф 3 от Процедурния правилник всички процесуални документи, връчени на страните.
- 26 Тъй като тази молба е подадена в предвидения в член 130 от Процедурния правилник шестседмичен срок, върховният представител може съгласно член 132, параграф 1 от този правилник да представи изявление при встъпване в едномесечен срок от посоченото в предходната точка изпращане на процесуални документи.
- 27 Накрая, върховният представител ще може да представи устно становище, ако бъде проведено съдебно заседание за изслушване на устните състезания.

По съдебните разноски

- 28 Съгласно член 137 от Процедурния правилник Съдът се произнася по съдебните разноски в съдебното решение или определението, с което слага край на производството.
- 29 В настоящия случай, тъй като молбата за встъпване на върховния представител е уважена, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски, свързани с встъпването му.

По изложените съображения председателят на Съда определи:

- 1) Допуска върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да встъпи по дело C-551/21 в подкрепа на исканията на Европейската комисия.

- 2) Секретарят ще организира връчването на всички материали по делото на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.
- 3) На върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност ще бъде определен срок, за да представи изявление при встъпване.
- 4) Председателят на Съда не се произнася по съдебните разноски, свързани с встъпването на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.

Подписи